

FÍKOVNÍK

07-08/2022
červenec/srpen
31. ROČNÍK

Péče o matku Zemi – náš společný domov

Papež František vydal v roce 2015 encykliku „Laudato si“ („bud' pochválen“). Je to encyklika, která vyzývá všechny obyvatele Země k péči o společný domov. Název si papež vybral z chvalozpěvu svatého Františka z Assisi, kde nám světec připomíná, že náš společný domov je jako naše sestra, se kterou sdílíme společný život, a jako milá matka, která nás přijímá do náruče: „Ať tě chválí, můj Pane, naše sestra matka Země, která nás živí a slouží nám, a rodí rozličné plody s pestrými květy a trávou.“

Tato sestra nyní protestuje proti zranění, které jí působíme svým nezodpovědným užíváním a vykořisťováním. Poslední dobou si hodně z nás myslelo, že na to máme právo. Ale ukazují se, že je to velký omyl. Když škodíme a zraňujeme Zemi, škodíme a zraňujeme sebe. Vše ve světě je provázáno a propojeno. Když tedy trpí Země, trpíme i my. Naše utiskovaná a devastovaná Země se řadí mezi ty, o které je třeba se bezprostředně starat a zároveň se od ní učit a žít s ní v harmonii. Protože jen tak můžeme plnou lidskost zažívat i my.

Papež nás naléhavě vyzývá k obnovení dialogu o budoucnosti naší planety. Chce, abychom se do něho zapojili všichni, protože krize životního prostředí a její lidské kořeny se dotýkají nás všech. Nesmíme k tomuto problému zůstat lhostejní, rezignovaní anebo to přenechat slepé důvěře v technické řešení. Biskupové Jihoafrické republiky to jasně vyjádřili ve svém prohlášení: „K nápravě škod způsobených lidmi na Božím stvoření je nezbytný talent a zapojení všech.“ Papež nás všechny vyzývá k poctivé diskusi o tomto problému a k hledání nového životního stylu.

Myslím si, že doba dovolených a prázdnin je k takovému společnému hledání výbornou příležitostí. Zvláště pro nás, kteří budeme mít možnost nějakou dobu žít v přírodě, pozorovat ji a něco se od ní naučit. Přeji Vám otevřené srdce, oči i uši a odvahu hledat a otevírat nové obzory, a tak přispívat ke zdravé obnově Země, jejíž jsme součástí.

o. Tomáš

Dny prázdnin a dovolené využijme i k zastavení se, k naslouchání našemu Pánu!

Když člověk nemá studnu, nemůže čerpat vodu. Stejně tak bez modlitby člověk usychá, neboť už nemá ani hloubku, ani niternost, ani zdroj, který by zavlažoval jeho život. Modlitba otevírá oázu bez hranic.

Domnívám se, že je důležité zmínit, že my se nemůžeme a neumíme modlit: v nás a za nás se modlí Duch svatý, jak říká sv. Pavel (Řím 8, 16.26).

Není samozřejmě pochyb o tom, že lidé mají volat k Bohu. Skutečná modlitba však nechává Bohu volnost, aby k nám přicházel podle své vůle. Musíme umět čekat v tichu. Je třeba setrvávat v tichosti, v odevzdanosti a důvěře.

Modlit se znamená umět dlouho mlčet. Tak často jsme hluší, dáváme se rozptylovat vlastními slovy... Bohužel to nevypadá, že umíme naslouchat Duchu svatému, který se v nás modlí. Čím více setrváváme v tichu, tím větší máme šanci zaslechnout Boží šeptání. Vzpomeňme si, že prorok Eliáš zůstal dlouho ukryt v jeskyni, než uslyšel sladký šepot nebes.

Modlitba spočívá především v tom, že zůstáváme dlouho potichu. Potřebujeme se často schoulit u tiché Panny Marie a prosit ji, aby nám získala milost láskyplného mlčení a vnitřního panenství, to znamená čistotu srdce a připravenost naslouchat, která odežene přítomnost všeho, co není Bůh. Duch svatý je v nás, ale nás často naplňují celé orchestry, které jeho hlas překrývají.

Modlitba znamená dlouhou dobu pouště a vyprahlosti, i když máme chuť vrátit se ke snadným rozkoším světa než čekat na Boha. Poněvadž tolik myšlenek nás od Boha vzdaluje. Je důležité nezapomenout, že přítomnost Ducha svatého v nás trvá. Myslím, že modlitba do jisté míry vyžaduje absenci slov, neboť jediným jazykem, jemuž Bůh opravdu rozumí je láskyplné mlčení a poctivost neposkrvněného srdce, nebo ochotné srdce, které se nechává neustále pročišťovat.

Měl jsem tu možnost pozorovat sv. Jana Pavla II v soukromé papežské kapli při modlitbě. On se modlil tak, že byl zcela ponořen v Bohu a cele zaujat neviditelnou přítomností, jako kus kamene, kterému je naprosto jedno, co se děje kolem. Vždy před Bohem klečel, nehybný, zkamenělý a jakoby mrtvý v tichu před velikostí svého Boha.

Sv. Jan od Kříže ve Výstupu na horu Karmel říká: „Abychom se mohli těšit na spojení s Bohem, musí zemřít všechno, co máme v duši, velké i malé, málo i mnoho.

Přeji Vám všem požehnané dny prázdnin a dovolené. Ať se v těchto dnech učíme více si naslouchat a využívat ticho k setkání s naším Pánem.

Ze života naší farnosti:

- 4.5. Alena Stroblová (sv. nemocných)
- 14.5. Matyáš Gabriel Slabý (křest)
- 16.5. Alena Stroblová (pohřeb)
- 21.5. paní Maršáková a paní Šmídová (sv. nemocných)
- 26.5. Dagmar Charvátová (sv. nemocných)
- 27.5. Božena Pelikánová (pohřeb)
- 4.6. Vítek Kříž (křest)
- 5.6. Adam Michal Dolejš, Ema Elizabeth Tadorová (křest)
- 8.6. Jan Porhancl (sv. nemocných)
- 11.6. Barbora Miroslava Kleinová, Václav Dušan Klein,
Berenika Miroslava Anna Kleinová, Jakub Tomáš Klein (křest)
- 15.6. Marta Baštová (sv. nemocných)
- 15.6. Květa Herrmannová, Julie Ludmila Pavlíková (křest a biřmování)
- 15.6. Irena Lazárová (pohřeb)
- 26.6. Matěj Melena (křest)

Sv. biřmování přijali při společném udílení v neděli 5. 6. v katedrále při mši svaté 3 naší farníci.

MODLITBA A JEJÍ FORMY

Křesťanská modlitba má různé formy. Jaké například? To zjistíš, když se sbíráš písmenka, která se vyskytují ve stejném „obalu“ (to znamená: všechna písmenka v kruhu tvoří jedno slovo, všechna písmenka v trojúhelníku jiné atd.). Pořadí písmen ve slově už musíš objevit sám. Jistě se ti to podaří, když si jednotlivá písmenka napíšeš na pomocné lístečky, které budeš přesouvat tak dlouho, až vznikne smysluplné slovo. Žádné písmenko zde není navíc.

